

Nr 393

Av herr **Senander m. fl.**, om en provisorisk förbättring av folkpensionerna.

Under förra årets valkampanj var ålderdomsförsörjningen den kanske mest dominerande frågan. Alla partier förklarade sig vara anhängare av en radikal lösning av frågan i snabbt tempo. Meningarna bröt sig visserligen om sättet för en lösning, men alla partiets talesmän var av den mening att den nuvarande ålderdomsförsörjningen avsevärt måste förbättras.

I den regeringsdeklaration, som avgavs efter valet, förklarades:

»Grundvalen för svenska folkets ålderdomsförsörjning är folkpensioneringen. En kraftig höjning av nu utgående folkpensioner genomförs.»

Vid höstriksdagen förra året riktade därför den kommunistiska gruppen genom ledamoten i andra kammaren Senander en interpellation till socialministern, vari frågades, om det kunde förväntas, att förslag till höjning av folkpensionernas grundbelopp komme att föreläggas 1957 års riksdag. Socialministern besvarade interpellationen den 24 oktober och förklarade att om det, såsom han hoppades, bleve möjligt för honom att under 1957 års riksdag lägga fram de förslag, som pensionsberedningens betänkande kunde föranleda, skulle pensionsfrågan i hela sin vidd bli föremål för riksdagens prövning. I årets förteckning över »sannolika» propositioner finns också pensionsförsäkringen upptagen.

Vi hoppas att ytterligare uppskov med den betydelsefulla reformen icke skall ske. Pensionsberedningen har, när detta skrives, redan slutfört sitt arbete, varför det synes oss icke föreligga några sakligt grundade skäl mot ett avgörande av frågan redan vid vårriksdagen. Pensionsreformen har en så oerhörd betydelse för hela svenska folket och har så länge legat under utredning, att den är mogen för ett omedelbart avgörande.

Under alla förhållanden bör emellertid en förbättring av folkpensionerna ske redan i år. För vår del anser vi att en standardhöjning med samma belopp som beslutades av förra årets riksdag är rimlig och riktig. Folkpensionerna är alltså så små att de icke medger en rimlig standard ens för folkpensionärer med mycket små anspråk.

På ovanstående grunder hemställes,

att riksdagen måtte besluta om en provisorisk höjning av allmän ålderspension, tilläggs pension, änkepension eller

hustrutillägg för år räknat med 160 kronor för gift pensionsberättigad, vars make åtnjuter ålderspension eller tilläggspension eller vars hustru uppbär hustrutillägg, och 200 kronor för annan pensionsberättigad, samt

att bidrag enligt lagen den 26 juli 1947 om bidrag till änkor och änklingar med barn höjes med 160 kronor för år.

Stockholm den 26 januari 1957

Knut Senander

H. Hagberg

Erik Karlsson

Henning Nilsson

Gustav Johansson

Helmer Holmberg